

paa Grund af at Sportlerne nedfattes. Det er nemlig min Overbevisning, at ingen af de sportulere Embedsmænd ere ansatte ved Accord, men under Loven, og at Lovgivningen til enhver Tid vilde være istand til at udøve sin Virkning paa Sportlernes Ansættelse og Størelse saaledes, at ingen Retsembedsmand havde mindste Krav paa Godtgjørelse for hvad han derved fik mindre i Indtægt; han er indgaaet paa en Slags Lykkespilcontract, og han maa finde sig i de Betingelser, han har underkastet sig. Jeg antager at det saa meget mere vil være Tilfældet, som allerede for længesiden alle vedkommende Embedsmænd, som ere blevne ansatte i den senere Tid i forskjellige Retninger, have faaet behørigt Varsel. Det var det jeg meget gjerne ønskede at vide, for at vi ikke skulde komme til den uhyggelige Tvist, eller rettere sagt, at Folk ikke skulde kunne leve sig ind i det Haab, at de, naar de kunde beregne, hvad de havde havt i en vis Række af Aar i Indtægt af en vis Art Sportler, da, forsaavidt disse Sportler bleve nedsatte, skulde kunne faae Godtgjørelse, men at de maa vide, at Alt, hvad de have Ret til at forlange, er at blive satte paa fast Gage, og Sportlerne af de respective Embeder blive inddragne i Statskassen.

Justitsministeren: Jeg troer, at Sportelreglementet, ligesom enhver anden Deel af Lovgivningen, der ikke knytter sig til en bestemt contractmæssig Overenskomst, maa være undergivet den lovgivende Magts Myndighed, saaledes at den kan gjøre de Forandringer i Bestemmelserne, som den anseer hensigtsmæssige, uden at Vedkommende kunne have noget Retskrav paa at fordræ, at Lovgivningen skal være uberørt for deres Skyld. Villighed vil ganske vist i høi Grad kunne tale for, at der maa tilstaaes dem, som, naar særdeles store Forringelser i Sportlerne indtræde, ville komme til at lide Tab, en Godtgjørelse; men jeg troer, at det ogsaa kun er Villighedshensyn, som kunne medføre dette Resultat, og at der derimod ikke kan tilkomme dem noget Retskrav. Jeg troer imidlertid, at selve dette Spørgsmaal, om en Embedsmand, der var indtraadt i sit Embede under den gjældende Sportellovgivnings Herredømme, maatte være berettiget

til at faae Indtægterne conserverede saaledes, som de vare paa den Tid, da han modtog Embedet, naar det blev reist, maatte finde sin Afgjørelse ved Domstolene. Jeg tør haabe, at jeg ved denne Udtalelse har udtrykt mig aldeles klart og tydeligt.

Den ærede Rigsdagsmand, som næstsidst havde Ordet (Schøler), bemærkede, at der var en anden Grund for Nødvendigheden af en Revision af Sportellovgivningen, den nemlig, at bemeldte Lovgivning var Gjenstand for forskjellige Fortolkninger. Man har fuldkommen Ret dertil, at der ikke er nogen Deel af Lovgivningen, der i sin Anvendelse har vist sig i en saa paafaldende Maade elastisk som netop Sportellovgivningen. Det er i ikke saa Tilfælde kommet an paa den Fortolkning, den Paagjældende har troet at kunne opstille, og det er netop ogsaa denne Omstændighed, der har gjort, at saadanne Tilfælde kunne være indtraadte for den ærede Rigsdagsmand, som han omtalte, nemlig, at han havde seet Tilfælde, i hvilke man havde maattet tilbagebetale det Gebyr, der var oppebaaret. Dette er ganske naturligt; thi naar Vedkommende, der har maattet erlægge Sportler, som han har antaget for at være for høit ansatte, henvender sig til Justitsministeriet med Klage, bliver Sagen afgjort der saaledes, at Ministeriet enten erklærer sig for, at Beregningen har været rigtig, eller at vedkommende Embedsmand har krævet for meget, og i sidste Tilfælde paalægger man den Paagjældende at betale tilbage det, der er fordret for meget, dog med det naturlige Forbehold, at han har Ret til at faae Sagen afgjort ved Domstolene. Den samme ærede Rigsdagsmand fremhævede et specielt Tilfælde, hvor der for en Obligation paa 2,400 Rd. og en paa 600 Rd. var betalt, jeg troer det var det samme Gebyr, eller maastee det endog var et større for den mindre Obligation. I saa Henseende skal jeg bemærke, at man ikke just maa lade sig vilbiede ved Indholdet af Documenterne eller ved den Sums Størrelse, hvorpaa et Document lyder. Nei, det er ikke det, der medfører, at netop Gebyret kommer til at staae i et bestemt Forhold; der behøves kun at være gjort et Par Paategninger paa Obligationen om en eller